

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 5.6.2022

Touhle nedělí končí velikonoční doba. Velikonoce jsou období radostné a možná by si člověk řekl, že teď tedy nastane smutný konec radosti. Je to ale právě naopak. Tato neděle celé velikonoční období slavně završuje. Slavíme seslání Ducha Svatého – svátek, který nám ukazuje, že sám Bůh se nám dává jako dárek. Bůh chce, abychom byli šťastní a nic nám nechybělo. Tak to chtěl už od stvoření světa. Chce nám dávat to nejlepší. A tak se sám stal darem, protože nic lepšího než Bůh na celém světě přece není. Žádný lepší dárek nemůžeme nikdy dostat. Jediné, co musíme udělat my, je o tenhle dárek stát. Nebojme se říct Bohu: „Ano, Pane Bože, chci přijmout Tvoje dary. Prosím, pošli mi je!“ A Bůh nám dá mnohem víc, než si umíme představit. Pak už stačí jen „rozbalovat“ – dívat se pozorně a nacházet, kde všude v našem životě Bůh působí a jak nám pomáhá. Z Bible víme, že apoštolům Duch Svatý pomohl s mnoha věcmi, které by bez něj vůbec nemohli dokázat. Přestali mít strach. Najednou uměli i to, co jim nikdy dřív nešlo. Věděli, co mají dělat a říkat... Takhle umí působit Bůh i v nás, když Mu dáme místo ve svém srdci. Tak pojďme společně Boha poznávat a o Jeho dary prosit!

Vaše Majka

Slavnost Seslání Ducha Svatého - Letnice

Letnice slavili Židé jako velký svátek. Děkovali za první úrodu. Ale hlavně si připomínali důležitou událost – chvíli, kdy Bůh svému vyvolenému národu dal poznat svůj Zákon. Slavili totiž den, kdy Mojžíš dostal od Boha Desatero přikázání zapsané na dvou kamenných deskách. Toto Desatero pro Židy bylo symbolem smlouvy, kterou s nimi Bůh uzavřel – že se o ně bude starat a bude je chránit, když oni budou věrně zachovávat, co jim Bůh přikázal. Na tento svátek se Židé ze všech koutů světa scházeli v Jeruzalémě, aby společně slavili, že Bůh jim je blízko. Přicházeli z různých zemí, mluvili odlišnými jazyky, oblékali se a chovali podle národa, mezi kterým našli svůj domov. Jeruzalém se o Letnicích stával městem plným cizinců.

Pán Ježíš, dokud byl ještě se svými učedníky, jim několikrát slíbil, že jim v pravý čas pošle na pomoc Ducha Svatého. Měli zůstat v Jeruzalémě, společně se modlit a trpělivě čekat, až ten čas nastane. Tak jim to Ježíš řekl, než odešel do nebe ke svému Otci. Učedníci opravdu tento příkaz plnili – apoštolové i zbožné ženy, které měly Pána Ježíše rády, se společně s Ježíšovou maminkou Marií vytrvale modlili. Zůstávali všichni spolu a jeden druhého podporovali ve víře, že všechno, co jim Ježíš říkal, je pravda.

Když nastal den Letnic – bylo to deset dní po Ježíšově odchodu do nebe – byli zase všichni spolu. Byla právě neděle, přesně sedm týdnů po Ježíšově vzkříšení. Všichni společně se modlili, když najednou uslyšeli velký hukot, jako od silného větru. Ten zvuk naplnil celý dům. Potom se jim ukázalo zvláštní znamení – ohnivé plamenné jazyky se jim rozdělily nad hlavami a nad každým z nich se zastavil jeden. V tu chvíli byli naplněni Duchem Svatým. Kvůli tomu neobvyklému zvuku se seběhlo mnoho lidí k jejich domu a mluvili na sebe různými jazyky. V tom učedníci poznali, že všem těm jazykům rozumí. A nejen to, v těch nejrůznějších jazycích, kterým se nikdy neučili, najednou mluvili o Bohu. Každý z cizinců, kteří se seběhli, je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Někteří si mysleli, že snad musí být opilí. Nemohli uvěřit, že se něco takového děje. Apoštol Petr ale v síle Ducha Svatého před ně předstoupil a začal je poučovat, že se stalo to, co je psáno už ve starých spisech proroků. Najednou žádný z Ježíšových učedníků neměl strach, jako ještě nedávno, kdy se raději v obavách z možného vězení a smrti zamykali. Vyšli do ulic, vyprávěli o Ježíši a dokládali pravost všeho, co s stalo, starými zaslíbeními, která zaznamenali kdysi dávní

proroci. Že Bůh sešle zachránce – spasitele, a tím byl Ježíš. A ten, že zemřel, ale byl vzkříšen a žije a vystoupil na nebe, kde bude vládnout po pravici Boží. Také dělali mnoho zázraků a znamení a uzdravovali nemocné. Lidé je v posvátné úctě poslouchali a mnoho lidí uvěřilo, že Ježíš je Syn Boží. Apoštolové je křtili, společenství křesťanů se rozrůstalo, všichni zůstávali spolu v jednotě a lásce a navzájem si pomáhali. A vždycky prvního dne po sobotě – v Den Páně, jak začali říkat – si společně připomínali Ježíšovo zmrtvýchvstání a slavili „večeři Páně“ s lámáním chleba (tedy vlastně mši svatou), jak si Ježíš přál.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Duch Svatý je spolu s Bohem Otcem Stvořitelem a Pánem Ježíšem, Božím Synem, součástí Nejsvětější Boží Trojice. Je tím, kdo dává sílu. Kdo dává události do pohybu. Kdo dodává odvahu, moudrost i schopnosti k užitečnému dílu. Je ale také tím, kdo dává trpělivost, klid a mírnost. Je tím, kdo v našem srdci umí rozdmýchat lásku, dobrotu, ochotu pomáhat. Je Bohem, který přichází do našeho srdce a všechno v nás dokáže měnit na nové a lepší.

Bible říká, že každému dává Duch Svatý ty dary, které právě on potřebuje, aby mohl být užitečný pro druhé. Každý máme jiné dary, ale máme se navzájem užitečně doplňovat. Jaké dary máš Ty? Co Ti jde? A jak to dokážeš využívat pro dobro ostatních?

Symbolem Ducha Svatého je například plachá holubice, ale také mocné živly jako vítr (od mírného vánku až po vichr), oheň nebo voda. Zkuste nakreslit některý ze symbolů Ducha Svatého a přidejte svůj obrázek na nástěnku.

